

Posudek diplomové práce

Veronika Lánská, Korespondence Pavla Papáčka s Aloisem Gallatem, Václavem Ježkem, Josefem Posltem a Eduardem Strassem. (Edice korespondence z let 1888 až 1930). FF UK, Praha 2006, 169 s včetně 13 příloh.

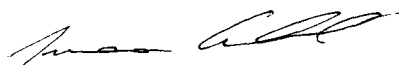
Předmětem práce Veroniky Lánské se stala jedna z dosud opomíjených kapitol kulturního života v Chrudimi, a sice zpracování korespondence významného chrudimského rodáka – historika, geografa a především překladatele ruských literárních děl, Pavla Papáčka, s osobnostmi, jež se výrazně zapsaly do dějin Chrudimi, ovlivnily zdejší kulturní dění.

Autorka vycházela z dosud nevydaného souboru korespondence uloženého v Regionálním muzeu v Chrudimi a zdejším státním okresním archivu, přičemž výběr byl do značné míry veden snahou po zevrubnějším poznání provozu chrudimského muzea, organizování výstav, okolností a problémů týkajících se muzejních akvizic. Je potěšitelné, že se autorka při svém výběru vydala cestou zdánlivě méně atraktivní (mohla si zvolit korespondenci s některou z mnohem známějších, do povědomí široké veřejnosti zapsaných osobností), ale pro hlubší poznání dějin regionu o to důležitější.

Po přehledném úvodním rozboru pramenů a literatury představila diplomantka jednotlivé osobnosti, jichž se edice korespondence týká, a to jak po stránce pracovní, tak i jejich soukromých životních osudů, stranou jejího zájmu nezůstaly ani vzájemné vztahy jednotlivých aktérů. V další části práce se zaměřila na přehledný obsahový, respektive tématický rozbor vzájemné korespondence, jež se odvíjela jak v rovině soukromé, tak zejména profesní. Následuje pečlivě zpracovaná ediční poznámka a vlastní edice, kterou autorka logicky rozdělila do čtyř částí (dle jednotlivých korespondentů s Pavlem Papáčkem), v jejich rámci jsou dopisy uspořádány chronologicky. Každý z editovaných dopisů je zevrubně popsán, opatřen náležitým vědecko-informačním aparátem. U jednotlivých dopisů tak nechybí ediční ani věcné poznámky, závěrem jsou připojeny tři základní rejstříky – jmenný (snad by bylo lepší užít na tomto místě označení osobní), místní a věcný. Celý text doplňují ilustrativní přílohy.

Vzhledem k obsahu práce, její využitelnosti pro další prohloubení znalostí regionálních dějin a v neposlední řadě i s ohledem na velmi dobrou jazykovou úroveň, by její vydání některou z místních kulturních institucí bylo více než žádoucí.

Závěr: autorka prokázala velmi dobrou schopnost práce s literaturou i prameny, orientaci v regionálních dějinách, jež byly jejím předmětem. Práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako výbornou.

PhDr. Ivana Ebelová, CSc.

vedoucí práce

V Praze dne 18. ledna 2007